

Niet simpel om tussen de meubelen van Horta te wonen!

Speciaal voor de eerste internationale tentoonstelling voor decoratieve kunsten die in 1902 in Turijn plaatsvond, ontwierp Victor Horta een reeks meubelen die worden beschouwd als de apotheose van de art-nouveaustijl. De meubelen leverden hem de hoogste onderscheiding op van de internationale jury!

De meubelen die Victor Horta voor deze tentoonstelling ontwierp, vormen eveneens het hoogtepunt van Horta's art-nouveaustijl. Daarna evolueerde hij naar een stijl met strakkere lijnen die meer aansluit bij de internationale trend. Bijzonder is dat de architectuur en de toegepaste kunst één worden bij Horta: ze vormen samen een 'Gesamtkunstwerk'. Daarom hechtte hij ook veel belang aan de kleurenharmonie van het geheel. De materialen koos hij met veel zorg: voor het bureaumeubel op het turkooizen tapijt koos hij voor sycomoorhout vanwege zijn gelige tint; het Amerikaanse esdoornhout in combinatie met het mahoniehout van het buffet pasten dan weer perfect bij de muur erachter, die was bekleed met rode zijde met ingeweven gouddraad.

Anne Cahen-Delhaye is de dochter van Jean Delhaye, leerling van Victor Horta aan de Academie voor Schone Kunsten en trouwe medewerker tot aan het einde van zijn leven. Toen Horta in 1947 overleed, wilde Delhaye het werk van zijn meester bewaren en in ere houden. Iets wat niet eenvoudig was, aangezien de art nouveau door de aanhangers van de wilde "verbrusseling" werd verketterd en beschouwd als totaal voorbijgestreefd. Zijn dochter vertelt: "Tot aan zijn dood heeft mijn vader van art nouveau gehouden. In die mate zelfs dat hij de meubelen die Horta maakte voor Turijn en die in zijn huis in Sint-Gillis (het huidige Hortamuseum) stonden, tegen lijfrente heeft teruggekocht van zijn weduwe". Die meubelen werden daarna bewaard in het prachtige Hotel van Eetvelde in Brussel, waar Jean Delhaye en zijn gezin woonden.

De ware schoonheid van de 'vermicellistijl'

"Ik herinner me nog levendig hoe mijn vader aan het schitterende bureaumeubel zat, naast de prachtige art-nouveaubaard, in een kamer met een mozaïekvloer en lambrisering tegen de zoldering". Nochtans was het niet zo eenvoudig om te midden van Horta's kostbare erfenis te wonen en te leven... "We moesten altijd op onze tellen passen! Zoals alle kinderen schopten we met onze schoenen tegen de tafelpoten en van onze vader mochten we in geen geval op de achterpoten van de fijn uitgesneden stoelen schommelen. Toen we ouder werden, kregen we vaak smalende opmerkingen van vrienden en zelfs professoren aan de universiteit: jij arme stakkerd, je woont in vermicellistijl!"

Midden jaren 60 werd het prachtige Volkshuis in de J. Stevensstraat afgebroken en begon Anne Cahen-Delhaye pas goed in te zien wat voor een rijkdom haar ouderlijke huis eigenlijk bezat. "Aangezien ik tijdens mijn eerste kandidatuur Klassieke Archeologie mijn kennis van het Latijn verder ontwikkelde, vroeg mijn vader me tijdens zijn gesprekken met Italiaanse collega-experts als tolk te fungeren. Toen pas besepte ik wat een rijke stijl de art nouveau is. Ze was op dat moment weer in opgang en bereikte een hoogtepunt midden jaren 80, toen het nieuwe Musée d'Orsay in Parijs art nouveau weer helemaal in ere herstelde."

Vandaag zijn de persoonlijke meubelen van Victor Horta teruggekeerd naar het woonhuis van de meester, dat nu het

Hortamuseum herbergt. De reeks van Turijn wacht geduldig tot wanneer het al zijn schoonheid kan onthullen aan het publiek in het toekomstige Belgische art-nouveaumuseum.

“Toen mijn vader in 1993 overleed, wenste hij dat de meubels in België zouden blijven en in een museum zouden kunnen schitteren.”

Victor Horta, Meubelen wereldtentoonstelling Turijn, 1902
Aankoop, 2007, Hortamuseum, Brussel - © Philippe de Formanoir